

اعلامیه مطبوعاتی

موقف عجیب و غیرشرعی محکمه ابتدائیه قندهار در برابر ندای خلافت برمنهج نبوت و وحدت امت

محکمه ابتدائیه ولایت قندهار بالای ۱۵ تن از دعوتگران حزبالتحریر حکمی را صادر کرده که بر مبنای آن تا زمانی که این دعوتگران از عمل دعوت بسوی خلافت بر منهج نبوت اظهار ندامت، پشیمانی و توبه نکنند تا مدت نامعلوم در زندان باقی خواهند ماند. این بدین معناست که در سایه نظام حاکم، کسی که به تطبیق کامل و همه جانبه شریعت اسلامی دعوت نماید و به آن پایبند باقی بماند، به حبس ابد محکوم می شود. حتی مستبدترین رژیم های آسیای میانه، هیچ یک از رژیم های ظالم عرب و هیچ کدام از دولت های کمونستی و سکولار در ۷۰ سال گذشته چنین حکمی ظالمانه را علیه دعوتگران صادر نکرده اند. کسانی که چنین حکم کرده اند مطمئناً همه رکوردها را شکسته اند. آیا واقعاً فکر می کنید که چنین ظلمی، دعوتگرانی را که به عدالت الله سبحانه و تعالی ایمان دارند، می ترساند؟ عدالتی که اگر در این دنیا متحقق نشود، قطعاً در آخرت به کرسی می نشیند.

ما ضمن محکوم نمودن این فیصله قضایی، از آنهایی که همچو فیصله ظالمانه را علیه دعوتگران مسلمان انجام داده اند می پرسیم که مبنای این حکم شان چیست؟ نظر به کدام اصل شرعی، فقهی و مذهبی و بر اساس کدام فرمان، عرف و قانون داخلی و حتی بین المللی این فیصله را انجام داده اید؟ مگر شما با این چنین احکام می خواهید ما را به یاد اصحاب در عصر مکی بیاندازید که صرف بخاطر دعوت اسلامی میان دو انتخاب قرار داده می شدند؛ یا برگشت از دعوت اسلامی و یا قبول شکنجه تا هنگام مرگ در صحرای سوزان؟!

مسند قضاوت در اسلام دارای جایگاه بسیار با ارزش است و هر فیصله آن باید در روشنی افکار، احکام و ارزش های اسلامی صورت گیرد. آنچه از این فیصله قضایی بر می آید چیزی جز هوای نفس بوده نمی تواند. مسلمانان در حکم و قضاوت وارثین انبیاء اند. پس یک قاضی چگونه جرأت می کند که چنین فیصله ظالمانه را علیه دعوتگران انجام دهد؟ قاضی هایی که از روی عمد و یا جهل مانع دعوت اسلامی می شوند ما آنها را از ذلت در دنیا و عذاب آخرت انذار می دهیم و آنها باید از چنین اعمال توبه کنند. چنان که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده اند:

«الْقَضَاءُ ثَلَاثَةٌ: وَاحِدٌ فِي الْجَنَّةِ وَاثْنَانِ فِي النَّارِ؛ فَأَمَّا الَّذِي فِي الْجَنَّةِ فَرَجُلٌ عَرَفَ الْحَقَّ فَقَضَىٰ بِهِ، وَرَجُلٌ عَرَفَ الْحَقَّ فَجَارَ فِي الْحُكْمِ فَهُوَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ قَضَىٰ لِلنَّاسِ عَلَىٰ جَهْلٍ فَهُوَ فِي النَّارِ» (ابو داود)

«قاضیان سه گروه اند که یک گروه به جنت می روند و دو گروه اهل جهنم اند. آن دسته که اهل جنت اند کسانی می باشند که حق را می شناسند و بدان حکم می کنند و آنکس که حق را می شناسد و در حکم آن ظلم می کند او اهل جهنم است و کسی که برای مردم قضاوت می کند و جاهل است او نیز اهل جهنم است.»

جای تعجب این جاست که محکمه آزادی آنها را مشروط به توبه از دعوت قرار داده است؛ در غیر آن، به مدت نامعلوم در زندان باقی خواهند ماند. در واقع توبه از لحاظ شرعی برگشت از گناه و کار حرام است. آیا دعوت بسوی خلافت بر منهج نبوت، دعوت بسوی وحدت امت و امر به معروف و نهی از منکر اعمال حرام اند که دعوتگران از آن برگشت نموده و توبه کنند؟ پاسخ ما به شما آن چیزی است که در سوره «طه» آمده است:

فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا [طه: ۷۲]

پس هر حکمی می خواهی بکن؛ تو تنها در این زندگی دنیا می توانی حکم کنی!

برخی از مسوولین نظام در حالی دعوت حزبالتحریر را خطر حساب می کنند که سازمان ملل متحد، سفارتخانه ها و نهادهای سیاسی کشورهای محارب، صدها انجوی به ظاهر بشردوستانه

مستقر در افغانستان واضحاً علیه ارزش‌های اسلامی و نظام حاکم فعالیت دارند و تمام تلاش شان این است که نظام حاکم را بسوی نظم بین‌المللی کفری هدایت کنند، ولی با تأسف از فعالیت آنها کسی تشویش ندارد. چون بسته‌های میلیون دالری و امتیازات مالی بصیرت سیاسی و اتخاذ موقف شرعی را نسبت به آنها ربوده است. طوری که نماینده‌ی سازمان ملل متحد چند روز قبل گفت «طالبان از کوه‌ها آمده‌اند و... زمان می‌برد که اصول ما را بپذیرند.» آیا کسی در قبال این سخنان توهین‌آمیز کدام موقف شرعی از خود نشان داد؟ نخیر! در حالی که خطر اصلی برای بقای نظام موارد اند که ذکر شد، اما برخی از مسوولین نظام که در قلوب شان «زیغ» وجود دارد کمر دشمنی با دعوت‌گران بسته و آنها را دستگیر و تعذیب نموده و در محاکم علیه شان فیصله‌های ظالمانه انجام می‌دهند. اگر در میان این مسوولین درک درست از فعالیت و خیرخواهی حزب‌التحریر و تشویش تطبیق کامل و همه‌جانبه‌ی اسلام و آخرت وجود می‌داشت، به همچو کارهای ظالمانه و بی‌نتیجه دست نمی‌زدند.

دعوت حزب‌التحریر یک دعوت جهانی است که با انجام فریضه‌ای امر به معروف و نهی از منکر حُکام و اهل قدرت را متوجه قضیه سرنوشت‌ساز تأسیس خلافت و وحدت امت ساخته و برای آنها اولویت‌های اساسی حکومتداری را نمایان می‌سازد. آن‌های که خیرخواهی دعوت‌گران مسلمان را با ظلم پاسخ می‌دهند، متوجه باشند که سنت الله سبحانه و تعالی در طول تاریخ این بوده که قوم ظالم را با قوم دیگر مبدل می‌سازد.

وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ [محمد: ۳۸]

و هرگاه (از میثاق الله متعال) روی بگردانید، خداوند گروه دیگری را جایشما می‌آورد پس آنها مانند شما (عهد شکن و ظالم) نخواهد بود.

دفتر مطبوعاتی حزب‌التحریر - ولایه افغانستان